

Sygn. akt III CSK 406/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku A. K.
przy uczestnictwie W. K., S. K., J. K., A. K., R. C., S. C., C. D., H. G. i F. C.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 13 października 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 października 2014 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 30 stycznia 2014 r. w sprawie o zasiedzenie.

Wnioskodawczyni A. K. wniosła skargę kasacyjną, uzasadniając wniosek o jej przyjęcie interesem prawnym (*gravamen*).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przyczyny kasacyjne, uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zostały wymienione wyczerpująco w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Nie ma wśród nich, eksponowanego w skardze, „interesu strony (uczestnika) w zaskarżeniu orzeczenia”. Poczucie pokrzywdzenia oraz niezadowolenia z wydania orzeczenia ma charakter subiektywny i ma znaczenie przy ocenie dopuszczalności środka odwoławczego (uchwała składu siedmiu sędziów z dnia 15 maja 2014 r.,

III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11, poz. 108, mająca moc zasady prawnej), nie stanowi natomiast przyczyny kasacyjnej.

Kierując się treścią skargi nie można także przyjąć, że skarżąca powołała się na jej oczywistą zasadność, nie podniosła bowiem żadnych zarzutów wskazujących na tę oczywistość. Skupiła się natomiast na krytyce ustaleń, co jest niedopuszczalne.

Skoro zatem w skardze nie wskazano przyczyn kasacyjnych przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., to skarga jest niedopuszczalna (postanowienie z dnia 24 czerwca 2015 r., III CSK 70/15, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw

[l.n]